

Borgarstjórar og høvuðsstaðarlúnir

Bygdakommunurnar gjalda í stóran mun
fyri arbeiðsplássini í Tórshavn, sum Havn-
in florerar upp á!

Kommunupolitisku fól-
kafloksrávarnir og
Dagblaðið hava fyrri
eitt stutt bil gloymt
útspringina av Tver-
oyrar býráð og eru
farnir í tottarnar á
hvørjum øðrum um,
hvør er bestur at stýra
ella hvør hevur bestu
umstøður at stýra
undir?

Evnið er valla
partapolitiskt, men
hefur stóran áhuga
fyri Føroya fólk, ikki
um Poul ella Jógvan
eru bestir at stýra,
men hvussu ágóðin av
okkara arbeiði/fram-
leiðslu verður for-
deildur.

Tá æraði borgar-
stjórin í høvuðsstaði
okkara nýtt orðalag
sum »ótrúgur frek-
leikk«, áralanga
manglandi figgjarliga
stýring í Klaksvík,
»vantandi kunnleika«
o.s.frv., so er tað tí, at
Jógvan við Keldu

rakti beint og harvið
m eint — sannleikin
rakar altíð meint.
Dámligari var orða-
lagið hjá Inga Mohr,
tó hann eisini er
ósamdur við parta-
mannin í Klaksvík?

Tí sannleikin er
tann, harra borgar-
stjóri, at høvuðsstað-
ur okkara, Tórshavn,
skyldar ikki bert
Klaksvíkini og klaks-
víkingum nakað, men
hvørjari kommunu og
hvørjum skattaborg-
ara í Føroyum skyldar
Tórshavnin nakað.
Vit gjalda øll, ja sjálvt
danir við, fyrri mongu
feitu almennu arbeiðs-
plássini í Tórshavn.
Og hesi arbeiðspláss
koma Havnini væl
við, tú vilt ikki av við
tey, og tað kann tú
lika so gott viðganga
beinanvegin.

Jú, Havnin hevur
tvangsflutt mangan
ein borgara av bygd,

so skjótt hann vísti
seg á arbeiðspláss-
inum í Tórshavn. Tað
hava flest allar komm-
unur prógvfest dømi
um. Men hettar er ikki
farið fram á sama hátt
sum eystan jarntjald-
ið, tó ikki. Vit onnur
hava roynt gjøgnum
Føroya Kommunufelag
at gera vart við
og mótarbeiða hesum,
men Havnin hevur ráð
til at hava eitt vællent
og vælsmurt starvs-
mannalið, sum mót-
vegis bygdunum kann
taka sær av slik-
um málum til frama
fyri Havnina.

Meira enn eitt dømi
er um hessa ódámugu
framferð, hvar maður
og kona eftir langt
samliv knappliga ein
dag vera figgjarliga
skyld at hoyra til
hvørt sína kommunu,
hóast felags hjúnaðar-
song.

At Poul Mikkelsen

skal hava stýrt betri
enn restin av Føroya
kommunalpolitikkar-
um er tað bera reyp.
Eingin kommunu í
Føroyum hevur í
sama valskeiði havt
so skiftandi meiri-
lutar, sum Havnar
komuna, og borgar-
stjórin sjálvur hevur
ongan meiriluta fyrri
seg í lötuni, men situr
borgarstjóri í kraft av
einum lógarpara-
graffi? Hettar boðar
ikki frá góðum stýris-
lagi?

Nei, sannleikin er,
at Tórshavn hevur
nógva hægsta skatta-
grundarlag í Føroyum
per íbúgva, og harvið
betri figgjargrundar-
lag at stýra eftir, og
tað almenna hevur
skapað stóran part av
hesum arbeiðspláss-
um, og vit øll gjalda
fyri tey. Soleiðis er
ongar aðrar staðir í
landinum at líkna

saman við.

Tórshavn er høvuðs-
staður okkara, tað
viðganga vit, og
eingin okkara ynskir
tað b roytt, men um-
boðini hjá høvuðs-
staðnum (býráðið)
livir ikki í nóg stóran
mun upp til hettar
høvuðsstaðarheitið.

Teir vilja vera fyrri seg
sjálván, teir hava ráð
sjálvir, teir eru eitt
sindur finari enn hinir,
og halda tí Havnina
uttanfyri til dømis alt
felagskommunalt ar-
beiði nærur uttan
undantak? Tað er
vánaligt av einum
høvuðsstaði, sum er
okkara størsta komm-
una!

Tað er tí brányð-
ugt, at okkara lands-
politikarir vakna og
gera nakað, áðrenn
enn vit fáa ein enn
størri mun millum
høvuðsstaðin og rest-
ina av landinum, og

eisini áðrenn vit øll
enda í Tórshavn, tí
har er alt, sum vit
ynska, longu fingið
til vega.

Tað er neyðugt í
verki at fara undir
tann umtalaða bygd-
armenningarpolitikkin,
at fara undir miðvísar
desentralisering, at
broyta býti millum
landsskatt og komm-
unuskatt til frama
fyri kommunirnar, at
umbýta fordeilingina
millum høvuðsstaðin
og bygdinrar figgjar-
liga, alt hettar til frma
fyri kommunala sjálv-
stýrið, fyrri demokrati-
ið og fyrri at vit fáa eitt
enn betri land at
búgva í fyrri allar
føroyingar — ikki bert
fyri havnarfólk.

Birgir Mohr

Hælähogg og táarkvett?

Í »Sosialinum« leygar-
dagin 4. februar er ein
grein eftir Høgni av
Heiði, sum helst er niður-
fotograferað og tessvegna
samankroyst og ring at
lesa, fyrri eldri go sjónveik
fólk. Undir henni ein lýs-
ing frá blaðstjórnini, har
heitt verður á fólk um at
skriva styttri, annars
tekur blaðstjórnin sær
loyvi til at høgga av høli
og kvetta av tá, um ikki
tað skrivaða beinleiðis
verður sent aftur í høvðið
á fólk.

Nú var greinin hjá H.H.
nevniliga um tey skerdu
rættindini sum skrivi-
frælsið hevur, so lýsingin
hóskar væl sum dømi fyrri
tað greinin snýr seg um.
(Hóttanir móttvegis manni

sum skrivar um skrivi-
frælsi!). Mær tykir hetta
margháttligt, so tí hesir
spurningar, sum eg haldi
vera neyðugar fyrri at
skrivaði fólk skal vita,
um øll hava líka rætt til at
komast fram til »Sosialin-
um«.

Jens Pauli Heinesen
fekk tvær fullar síður í
nógvum bløðum frameftir
í Sosialinum. Greinin, sum
var ógrundað og heldur
óðugvin álöp á samfelags-
skipanina í einum landi,
varð ikki niðurfotografer-
að. Heldur var hon gjørd
leskilig við stórum 3-teig-
aðum myndum av
honum sjálvum, sett upp
við millumvirkritum
og á góðum staði í blað-
um.

Sjálvandi er tað
rímligt, (um blaðið vil
vera eitt »opið, fritt blað«
sum tekur øll sjónarmið
við), at ein føroyingur,
sum — mótsatt Jens
Paula — hevur búið í við-
komandi landi og kemur
fram við dokumentation
um at tað sum J.P. skrivar
er beinleiðis skeiðt, skal
sleppa fram at við somu
treytum. Annars er ikki
skrivfrælsi í blaðnum. Í
minsta lagi gerast tað
summir meira »skriv-
frælsir« enn aðrir.

Tað er ikki »javnaður,
frælsi og brøðralag« um
ein áskoðan fær øðrvísi
rætt í blaðnum, uppset-
ingarliga, prentlistarliga,
og hvat plásmongd og
staði viðvikur. Ikki uttan

so, at talan er um eina
áskoðan sum blaðið sjálv
stendur aftanfyri (t.d.
oddagreinir, tíðindi o.t.).
Eg trúgvi ikki tað er
snøbb fyrri heitinum »rit-
høvundur«, sum ger at
munur verður gjørdur
manna millum.

Sjálvur havi eg aldri
fingið tilfar kutað ella sent
aftur í høvðið. Og helst
heldur ikki Høgni av
Heiði, annars hevði hann
helst gjørt vart við seg.
Og tit hava helst størri
frælsi í so máta. Sjálvandi
er keðiligt við ov longum
lesarabrevum um tað
sama evnið, men tá ein
maður fær loyvi at seta
sitt tilfar í sum kronikk
og ikki undir »lesarabrev«
so mugu tit rokna við onkur
svarar við kronikkum,
sum ikki kann svara við
fáum setningum í einum

vanligum lesarabrevi.
Slikar kronikkir (longri
blaðgreinir) eru ikki lýt-
andi ella góðskuminkandi
fyri blaðið — tvørturimóti.

Tit heita á fólk um ikki
at skriva ofta um sama
evnið. Her haldi eg — ál-
varatos — at tíkið átti at
verði í egnan barm: Síðan
eg fyrri nógvum árum síð-
ani fór at halda blaðið,
hava oddagreinirnar stórt
sæð snúð seg um sama
evnið, meiri at siga um ein
og sama persón. Kanska
er tað ein grundin til at
hesin sami persónur nú
kann gníggja sær um
hendurnar um ta stóru
undirtøku hann hevur í
fólkunum.

**tjak og
meningar**

Vit gera lesarar okkara
varugar við, at treytin
fyri at fáa lesarabrev
upptikin undir hesum
teiginum er, at blað-
stjórnin veit, hvør hevur
skrivað brovini.

sosialurin
telf. 11820

Skvatli